REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2020/601 AL COMISIEI

din 30 aprilie 2020

privind măsurile de urgență de derogare de la articolele 62 și 66 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește valabilitatea autorizațiilor pentru plantări de viță-de-vie și defrișarea în caz de replantare anticipată

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului ([1]), în special articolul 221 alineatul (1),

întrucât:

(1) Din cauza actualei pandemii de COVID-19 și a amplelor restricții de circulație instituite în statele membre, viticultorii din toate statele membre se confruntă cu dificultăți excepționale. În special, viticultorii se confruntă cu probleme logistice și cu un deficit de forță de muncă ce are un impact puternic asupra culturilor cu o utilizare intensivă a forței de muncă, precum cultura viței-de-vie, care necesită numeroase intervenții manuale pe plantația viticolă pe parcursul întregului sezon de cultivare și în special primăvara, când se plantează, de obicei, noile vițe-de-vie. Date fiind restricțiile actuale, viticultorii se confruntă cu dificultăți fără precedent în ceea ce privește mobilizarea forței de muncă necesare pentru realizarea operațiunilor zilnice pe plantațiile viticole, iar situația este și mai gravă când se pune problema organizării forței de muncă suplimentare necesare pentru realizarea noilor plantații viticole.

(2) Articolul 62 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 prevede că autorizațiile pentru plantări de viță-de-vie sunt valabile timp de trei ani de la data la care au fost acordate. În conformitate cu articolul 7 alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/274 al Comisiei ([2]), cel târziu la 1 august, statele membre acordă autorizațiile pentru plantări solicitanților selectați. Acest lucru le permite viticultorilor să pregătească solul toamna și să obțină vițele-de-vie noi, care sunt apoi plantate, de obicei, primăvara. Primăvara este cel mai prielnic anotimp pentru plantarea viței-de-vie, deoarece, odată cu creșterea temperaturilor și cu sosirea verii, solul se usucă, iar vița-de-vie plantată atunci suferă și există riscul să nu prindă rădăcini.

(3) Din cauza crizei provocate de pandemia de COVID-19, viticultorii care dețin autorizații de plantare care expiră cel târziu la 1 august 2020 nu pot utiliza în prezent aceste autorizații, conform planului, în ultimul an în care sunt valabile. Dată fiind incertitudinea referitoare la durata măsurilor luate pentru gestionarea pandemiei, nu există certitudinea că respectivii viticultori vor avea posibilitatea de a-și utiliza autorizațiile pentru plantări înaintea datei de 1 august. Totuși, chiar și în cazul în care pandemia de COVID-19 se atenuează, iar restricțiile sunt ridicate înaintea verii, viticultorii vor trebui să planteze vița-de-vie în anotimpul cald, deci într-un moment mai puțin favorabil al ciclului de vegetație, în condiții dificile și cu costuri suplimentare, tocmai într-un moment în care sectorul vitivinicol se confruntă deja cu condiții de piață nefavorabile.

(4) Așadar, pentru a se evita pierderea autorizațiilor pentru plantări sau deteriorarea rapidă a condițiilor în care ar trebui efectuată plantarea, este necesar să se permită, fără întârziere, prelungirea valabilității autorizațiilor pentru plantări care expiră în 2020. Prin urmare, valabilitatea tuturor autorizațiilor care expiră în 2020 trebuie prelungită cu 12 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament, pentru ca viticultorii să poată planta vițele-de-vie în condiții prielnice în primăvara anului 2021.

(5) Date fiind dificultățile practice și economice neprevăzute cu care se confruntă din cauza pandemiei de COVID-19, viticultorii trebuie să poată renunța la autorizațiile pentru plantări care expiră în 2020 fără a le fi aplicată sancțiunea administrativă menționată la articolul 89 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ([3]), dacă nu mai doresc să își extindă suprafața cultivată cu viță-de-vie.

([1]) JO L 347, 20.12.2013, p. 671.

([2]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/274 al Comisiei din 11 decembrie 2017 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește sistemul de autorizații pentru plantările de viță-de-vie, certificarea, registrul de intrări și de ieșiri, declarațiile obligatorii și notificările, de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește controalele relevante și de abrogare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/561 al Comisiei (JO L 58, 28.2.2018, p. 60).

([3]) Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind finanțarea, gestionarea și monitorizarea politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 352/78, (CE) nr. 165/94, (CE) nr. 2799/98, (CE) nr. 814/2000, (CE) nr. 1290/2005 și (CE) nr. 485/2008 ale Consiliului (JO L 347, 20.12.2013, p. 549).

(6) În ceea ce privește viticultorii care dețin autorizații de replantare acordate de statele membre pentru că au defrișat o suprafață cu viță-de-vie echivalentă, în conformitate cu articolul 66 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013, derogarea acordată prin prezentul regulament ar trebui să se aplice la fel ca în cazul viticultorilor cărora le-au fost alocate autorizații pentru plantări noi. Astfel, s-ar garanta că viticultorii nu rămân cu o suprafață mai redusă cultivată cu viță-de-vie pentru că, din cauza unor circumstanțe neprevăzute și a deficitului de forță de muncă cauzat de restricțiile de circulație impuse de criza provocată de pandemia de COVID-19, nu pot replanta o suprafață pe care au defrișat-o.

(7) În cazurile în care statele membre au acordat autorizații de replantare viticultorilor care s-au angajat să defrișeze suprafețe plantate cu viță-de-vie cel târziu până la sfârșitul celui de-al patrulea an de la data la care au fost plantate noi vițe-de-vie, viticultorii se pot confrunta în 2020 cu dificultăți specifice în acest sens, din cauza restricțiilor de circulație și a deficitului de forță de muncă. Așadar, când acești viticultori pot justifica faptul că le-a fost imposibil să realizeze defrișarea în 2020 din motive legate de pandemia de COVID-19, statele membre trebuie să aibă posibilitatea de a le acorda mai mult timp pentru realizarea defrișării, prin amânarea termenului-limită cu până la 12 luni de la intrarea în vigoare a prezentului regulament. În termen de 2 luni de la depunerea unei cereri, statele membre trebuie să decidă dacă acordă amânarea și pentru ce perioadă sau, în cazul unei respingeri, statele membre trebuie să îi comunice solicitantului motivele respingerii. Dacă defrișarea nu este realizată până la sfârșitul perioadei pentru care s-a acordat prelungirea, viticultorul trebuie să facă obiectul sancțiunilor aferente, aplicabile în temeiul articolului 5 al doilea paragraf din Regulamentul delegat (UE) 2018/273 al Comisiei ([4]).

(8) Dacă viticultorilor li se permite să întârzie defrișarea unei plantații viticole pentru care statul membru a autorizat o replantare anticipată, atât plantația viticolă care trebuia defrișată, cât și plantația viticolă nou realizată trebuie să fie neeligibile pentru sprijinul pentru recoltarea înainte de coacere, pentru a se evita dubla finanțare.

(9) Restricțiile de circulație instituite și problemele logistice aferente, precum și deficitul de forță de muncă pentru realizarea operațiunilor manuale pe plantația viticolă, mai exact a plantării vițelor-de-vie și a defrișării, constituie o problemă specifică în sensul articolului 221 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013. Această problemă specifică nu poate fi rezolvată prin măsuri adoptate în temeiul articolului 219 sau 220 din regulamentul respectiv. Pe de o parte, nu este legată de o perturbare deja existentă a pieței sau de o amenințare suficient de specifică de perturbare a pieței. Pe de altă parte, această problemă specifică nu este legată nici de măsurile de combatere a răspândirii bolilor animalelor, nici de pierderea încrederii consumatorilor ca urmare a riscurilor pentru sănătatea publică, a animalelor sau a plantelor, astfel cum se prevede la articolul 220 din regulamentul respectiv.

(10) Măsura trebuie să se limiteze strict la ceea ce este necesar pentru a se face față actualelor dificultăți cauzate de pandemia de COVID-19, atât în ceea ce privește domeniul de aplicare, cât și în ceea ce privește perioada de aplicare.

(11) Măsurile trebuie luate urgent, pentru a se evita ca viticultorii să rămână fără autorizațiile lor pentru plantări sau să fie sancționați pentru neîndeplinirea obligației de a defrișa suprafața care face obiectul angajamentului, din cauza problemelor logistice neprevăzute și a deficitului de forță de muncă.

(12) Măsurile de urgență prevăzute de prezentul regulament trebuie să fie limitate la o perioadă maximă de 12 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament. Această perioadă este necesară pentru ca viticultorii să dispună de timp suficient pentru a planta noile vițe-de-vie în anotimpul potrivit și pentru ca statele membre să dispună de o oarecare flexibilitate în cazurile în care defrișarea nu este posibilă din cauza pandemiei de COVID-19.

(13) Deoarece este necesară întreprinderea de acțiuni imediate, prezentul regulament trebuie să intre în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

(14) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului pentru organizarea comună a piețelor agricole,

---

([4]) Regulamentul delegat (UE) 2018/273 al Comisiei din 11 decembrie 2017 de completare a Regulamentului (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește sistemul de autorizații pentru plantările de viță-de-vie, registrul plantațiilor viticole, documentele însoțitoare și certificarea, registrul de intrări și de ieșiri, declarațiile obligatorii, notificările și publicarea informațiilor notificate, de completare a Regulamentului (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește controalele și sancțiunile relevante, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 555/2008, (CE) nr. 606/2009 și (CE) nr. 607/2009 ale Comisiei și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 436/2009 al Comisiei și a Regulamentului delegat (UE) 2015/560 al Comisiei (JO L 58, 28.2.2018, p. 1).

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Prelungirea valabilității autorizațiilor pentru plantări și a autorizațiilor de replantare care expiră în 2020

(1) Prin derogare de la articolul 62 alineatul (3) prima teză din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013, valabilitatea autorizațiilor pentru plantări noi acordate în conformitate cu articolele 62 și 64 din regulamentul menționat care au expirat sau vor expira în 2020 expiră doar la 12 luni de la intrarea în vigoare a prezentului regulament.

(2) Prin derogare de la articolul 62 alineatul (3) a doua teză din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013, viticultorilor care dețin autorizații pentru plantări care au expirat sau vor expira în 2020 nu le este aplicată sancțiunea administrativă menționată la articolul 89 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013, cu condiția să informeze autoritățile competente, până la 31 decembrie 2020, că nu intenționează să își utilizeze autorizațiile și că nu doresc să beneficieze de prelungirea valabilității acestora, menționată la alineatul (1) din prezentul articol.

(3) Prin derogare de la articolul 62 alineatul (3) prima teză din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013, valabilitatea autorizațiilor de replantare acordate în conformitate cu articolul 62 și cu articolul 66 alineatul (1) din regulamentul menționat care au expirat sau vor expira în 2020 expiră doar la 12 luni de la intrarea în vigoare a prezentului regulament.

(4) Prin derogare de la articolul 62 alineatul (3) a doua teză din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013, viticultorilor care dețin autorizații de replantare care au expirat sau vor expira în 2020 nu le este aplicată sancțiunea administrativă menționată la articolul 89 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013, cu condiția să informeze autoritățile competente, până la 31 decembrie 2020, că nu intenționează să își utilizeze autorizațiile și că nu doresc să beneficieze de prelungirea valabilității acestora, menționată la alineatul (3) din prezentul articol.

Articolul 2

Amânarea termenului-limită pentru defrișare în cazul replantării anticipate a plantațiilor viticole

(1) Prin derogare de la articolul 66 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013, dacă statele membre au acordat autorizații de replantare anticipată unor viticultori, iar defrișarea trebuie realizată cel târziu în 2020, statele membre pot amâna termenul-limită pentru defrișare cu până la 12 luni de la intrarea în vigoare a prezentului regulament, în cazurile în care defrișarea a fost imposibilă din cauza pandemiei de COVID-19 și pe baza unei cereri justificate corespunzător a viticultorului.

(2) În termen de 2 luni de la data depunerii cererii de amânare a termenului-limită pentru defrișare menționate la alineatul (1), statele membre informează solicitantul în privința deciziei luate, iar în cazul cererilor respinse, statele membre comunică solicitanților motivele refuzului.

(3) Dacă viticultorul nu realizează defrișarea până la sfârșitul prelungirii acordate în temeiul alineatelor (1) și (2), se aplică articolul 5 al doilea paragraf din Regulamentul delegat (UE) 2018/273.

(4) Viticultorii care beneficiază de amânarea menționată la alineatul (1) nu sunt eligibili pentru sprijinul pentru recoltarea înainte de coacere menționat la articolul 47 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 nici pentru suprafața nou plantată, nici pentru suprafața care urmează a fi defrișată.

Articolul 3

Intrarea în vigoare și aplicarea

Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament se aplică pentru o perioadă de 12 luni de la data intrării în vigoare.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 30 aprilie 2020.

Pentru Comisie
Președintele
Ursula VON DER LEYEN